

Arrest

nr. 155 570 van 28 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 februari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 maart 2014 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 8 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. TUNCER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Verzoeker voert in 4 onderscheiden middelen een schending aan van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van het beginsel van behoorlijk bestuur, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 25 juni 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3 Verzoeker richt op 2 juli 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 15 oktober 2015 staat het volgende vermeld: “[...] De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat zij zich terecht beroept op de instructie van 19 juli 2009, daar het niet volstaat om louter te verwijzen naar de vernietiging van deze instructie om de hierin vervatte criteria overboord te gooien. Zij licht toe dat zij zich bevindt in een schrijnende situatie: zij verblijft reeds sinds 2006 in België en kan dit vanaf 2007 ook staven met documenten, zij heeft hier een appartement gehuurd en kan een arbeidsovereenkomst voorleggen die nog steeds geldig is. Aldus stelt zij te voldoen aan de criteria van punt 2.8.B. van de voormelde instructie. Waar de voorzitter erop wijst dat de Raad geen abstractie kan maken van de vernietiging van de instructie door de Raad van State, stelt de verzoekende partij dat er sprake is van een dualiteit, omdat verschillende staatssecretarissen hebben verklaard dat de verwerende partij de criteria van de instructie, ondanks de vernietiging, zou blijven toepassen en zij deze ook in haar geval had moeten toepassen en had moeten vaststellen dat er in haren hoofde buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. De verwerende partij verwijst naar de beschikking.”

1.5. Waar verzoeker zijn verblijfshistoriek schetst, een toepassing vraagt van de instructie van 19 juli 2009 en ervan overtuigd is dat hij zich hierop terecht kan beroepen, kan hij de beschikking niet weerleggen. De beschikking verwijst naar de passage in de bestreden beslissing die stelt, “Ter ondersteuning van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werden door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructies niet meer van toepassing”. Vervolgens stelt de beschikking “Dit standpunt van verweerder is, gelet op het arrest van de Raad van State met nr. 198.769 van 9 december 2009, geheel terecht. De uiteenzetting van verzoeker omtrent de restrictieve toepassing van de instructie en zijn betrachting om aan te tonen dat hij alsnog aan het criterium 2.8.B van de instructie en het *Vademecum* bij de instructie voldoet, is niet dienstig.” Waar verzoeker verwijst naar een dualiteit in deze gelet op publieke mededelingen inzake de toepassing van de criteria van de instructie van 19 juli 2009, ook na het vernietigingsarrest van de Raad van State, dient te worden opgemerkt dat dergelijke mededelingen geen enkele bindende juridische waarde hebben en dat ze alleszins niet toelaten om in het individuele geval van verzoeker af te wijken van de duidelijke wettelijke bepaling van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verwerende partij dient immers de wet te laten primeren op de – vernietigde – instructie die werd gegeven door een staatssecretaris.

Gelet op bovenstaande dient de Raad op te merken dat verzoeker geen elementen aanbrengt die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind en het beroep dient te worden verworpen.

De middelen zijn ongegrond.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA